

Ifølge bemærkningerne til § 7, stk. 2, kan en voldgiftsaftale være ugyldig, fordi tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, jf. lovudkastets § 5, fordi aftalen ikke opfylder kravet om konkretisering, jf. § 6, stk. 1, fordi aftalen er indgået før tvistens opståen i et forbrugerforhold, jf. § 6, stk. 2, eller i medfør af almindelige aftalereglige regler og principper.

Ifølge bemærkningerne til § 7, stk. 2, er der med udtrykket »voldgiftssagen af andre grunde ikke kan gennemføres« navnlig tænkt på tilfælde, hvor voldgiftssagen viser sig umulig at gennemføre i praksis, f.eks. fordi de i voldgiftsaftalen navngivne voldgiftsdommere ikke længere praktiserer som voldgiftsdommere eller er gået på pension. Endvidere anføres, at reglen også kan anvendes, hvor en af voldgiftsretten krævet sikkerhed ikke stilles, jf. lovudkastets § 36, stk. 3.

Efter § 7, stk. 3, kan voldgiftsretten indlede eller fortsætte med voldgiftssagen og afgøre den, selv om tvisten også verserer for domstolene.

Reglerne i § 7 finder også anvendelse på voldgift, der finder sted i udlandet, og voldgift, hvor sædet endnu ikke er fastlagt, jf. lovudkastets § 1, stk. 3.

Retsplejerådet bemærker, at reglerne angår situationer, hvor den materielle tvist ville kunne indbringes for en dansk domstol, hvis parterne ikke havde aftalt voldgift. Reglerne i § 7 ses ikke at være til hinder for, at en dansk domstol afviser en retssag, som der ikke er værning for i Danmark, uden at tage stilling til en påberåbt voldgiftsaftale og uden at afvente en eventuel afgørelse fra voldgiftsretten herom. En dansk domstol vil omvendt kunne udsætte en retssag efter reglerne i § 7, selv om det ikke er fastslået, at der er værning for retssagen i Danmark. Dette vil f.eks. kunne være praktisk, hvis afgørelsen af værningsspørgsmålet er særligt vanskelig.

Som anført i pkt. 3.2 ovenfor finder Retsplejerådet, at lovudkastets § 2, stk. 2, og § 7, der begge angår forholdet mellem voldgift og retssag ved domstolene, bør sammenskrives i én bestemmelse ligesom i bl.a. UNCITRAL-modelløven og den norske voldgiftslov.

Retsplejerådet bemærker endvidere, at hvis de i voldgiftsaftalen navngivne voldgiftsdommere ikke længere praktiserer som voldgiftsdommere eller er gået på pension, må det efter rådets opfattelse bero på en fortolkning af aftalen, om aftalen om voldgift opretholdes, således at andre

voldgiftsdommere kan udpeges, om nødvendigt ved domstolenes mellemkomst i medfør af lovudkastets § 9, stk. 3, eller om aftalen om voldgift må anses for bortfaldet. Retsplejerådet kan således tilslutte sig bemærkningerne til det norske lovforslag, hvorefter voldgift ikke vil kunne gennemføres, *hvis ikke* voldgiftsaftalen i tilfælde af, at en eller flere af de i voldgiftsaftalen navngivne voldgiftsdommere ikke vil kunne påtage sig hvervet, må forstås på den måde, at der i stedet skal udpeges andre (fremhævet her) (Ot.prp. nr. 27 (2003-2004) s. 90).

Retsplejerådet bemærker i øvrigt, at lovudkastet ikke indeholder lovvalgsregler om voldgiftsaftalers indgåelse og gyldighed. Lovudkastets § 27 angår (alene) lovvalg i forbindelse med den materielle tvist, og der kan næppe af lovudkastets § 37, stk. 3, nr. 1, og § 41, stk. 3, nr. 1, udledes noget om lovvalget med hensyn til voldgiftsaftalers indgåelse og gyldighed, når spørgsmålet opstår under en retssag efter lovudkastets § 7.

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet erklæret sig enig i, at der ikke af lovudkastets §§ 37 eller 41 kan udledes noget om lovvalget med hensyn til voldgiftsaftalers indgåelse og gyldighed, når spørgsmålet opstår under en retssag efter lovudkastets § 7.

Arbejdsgruppen har endvidere anført, at arbejdsgruppen finder det overflødig at fastsætte lovvalgsregler med hensyn til voldgiftsaftalers indgåelse og materielle gyldighed, da det er antaget i den retsvidenskabelige litteratur, at Romkonventionen bør anvendes analogt på voldgiftsaftaler. Arbejdsgruppen har tilføjet, at såfremt det findes hensigtsmæssigt med lovregler om spørgsmålet, bør Romkonventionens lovvalgsregler gøres anvendelige, hvilket kan ske ved en ændring af Romkonventionsloven.

3.7. Domstolenes foreløbige retsmidler (lovudkastets § 8)

Efter lovudkastets § 8 kan en domstol på en parts anmodning iværksætte foreløbige retsmidler, selv om tvisten efter parternes aftale afgøres ved voldgift eller verserer for en voldgiftsret. Bestemmelsen, der også finder anvendelse på voldgift, der finder sted i udlandet, og voldgift, hvor sædet endnu ikke er fastlagt, jf. lovudkastets § 1, stk. 3, kan ikke fraviges ved aftale, jf. lovudkastets § 3 modsætningsvis. Det anføres i bemærkningerne til § 8, at bestemmelsen er ny,